

Europarådets kampagne om det emne. Vi har i satspuljereg i arbejdet for at få afsat betydelige midler til Mødrehjælpen, fordi Mødrehjælpen har udviklet nogle behandlingsmetoder, som vi synes det var en god idé at få udbredt til kommunernes kendskab, og vi har adresseret problemstillingen i vores Social 2015-plan med bl.a. forslag om opsporing af sårbare mødre, iværksættere og frivillige organisationer.

Der er ikke nogen som helst diskussion om, at der skal sættes ind for at hjælpe familier med vold i hjemmet. Det er helt uacceptabelt, at det sker, og det er helt uacceptabelt, at børn må opleve vold mod nærtstående personer. Vi ved, hvor traumatiserende det er for børn at vokse op under sådan nogle omstændigheder, og vi ved, at risikoen for, at børnene selv engang bliver ofre eller voldsmænd senere i livet er mangedoblet i denne gruppe. Det synes derfor ret og rimeligt at tillægge det, at børn overværer voldshandlinger, betydning ved strafudmålingen. Som formanden for landsorganisationen af kvindekrisecentre udtaler i Jyllands-Posten i dag, er fysisk vold mod kvinder at betragte som psykisk vold mod børn. Begge overgreb bør naturligvis straffes.

Forslaget, som vi behandler her i dag, er rejst på grundlag af en udtalelse fra Børns Vilkår, hvor det kritiseres, at det ikke er en straffeskærpende omstændighed eller i hvert fald ikke kan læses ud af dommene, når børn har overværet vold mod eksempelvis deres mor. Der er dog tilsyneladende, jævnfør ministerens redegørelse her i dag, ikke nogen straffelovmæssige barrierer for, at det kan udløse skærpet straf, hvis børn har overværet volden. Rigsadvokaten har fremlagt konkrete eksempler på domme, hvor det på baggrund af anklagerens påstand er tillagt betydning ved strafudmålingen, at et barn har overværet voldsudøvelsen. Men samtidig fremgår det jo også af dagspressen, at Rigsadvokaten nu vil indskærpe over for anklagerne landet over, at der skal nedlægges påstand om straffeskærpelse, hvis børn har bevidnet overgreb.

Det tjener til forslagsstillernes ros, at det tilsyneladende krævede et beslutningsforslag for at få justitsministeren til at agere i sagen, og vi finder, at det annoncerede initiativ er godt og rigtigt. Det kan undre, at landets anklagere tilsyneladende har behov for sådan et hyrdebrev fra Rigsadvokaten, og det gør det relevant at forfølge sagen yderligere.

I almindelighed finder vi det i Det Radikale Venstre mest relevant, at en straffeskærpelse fore-

lægges et sagkyndigt udvalg under Advokatrådet, så gode ideer sættes ind i en større sammenhæng. Så vi er grundlæggende tilbageholdende med at fratage dommerne den opgave, det er at vurdere alle sagens omstændigheder hver eneste gang og uden undtagelse, og derfor vil vi forudsætte en grundig analyse og et grundigt beslutningsgrundlag, før vi vil kunne støtte et indgreb af den slags i det forslag, som vi behandler her i dag, hvis det er, at det er nødvendigt. Men vi har forstået på ministeren, at det ikke skulle være nødvendigt.

Vi har altså sympati for de hensyn, som forslagsstillerne ønsker at varetage, og vi har ingen sympati for voldsmænd, der udøver vold, uanset hvor de gør det, eller vold mod børn eller vold, der foregår, mens børn overværer det.

Skulle der være et flertal i Retsudvalget for at pålægge justitsministeren at udbede sig en udtalelse fra Straffelovrådet om det hensigtsmæssige i en ændring, vil Det Radikale Venstre selvfølgelig bakke op om det. I den her sag er vi glade for, at det synes at være sund fornuft og ret og rimeligt og faktisk også er en del af gældende retspraksis, men vi finder det hensigtsmæssigt at få praksis yderligere belyst, enten ved udtalelser fra en sagkyndig eller ved en nærmere redegørelse fra Rigsadvokaten: Hvis man ikke som udgangspunkt altid nedlægger påstand om straffeskærpelse i disse situationer, hvad er begrundelsen da? Og oplever Rigsadvokaten, at sådanne påstande afvises i retten?

Det Radikale Venstre har i forskellige sammenhænge haft sat fokus på vold i hjemmet. Vi har bl.a. været primus motor for en konference om vold i hjemmet afholdt i Folketinget som led i Europarådets kampagne om det emne. Vi har i satspuljereg i arbejdet for at få afsat betydelige midler til Mødrehjælpen, fordi Mødrehjælpen har udviklet nogle behandlingsmetoder, som vi synes det var en god idé at få udbredt til kommunernes kendskab, og vi har adresseret problemstillingen i vores »En social 2015-plan« med bl.a. forslag om opsporing af sårbare mødre, iværksættere og frivillige organisationer.

Der er ikke nogen som helst diskussion om, at der skal sættes ind for at hjælpe familier med vold i hjemmet. Det er helt uacceptabelt, at det sker, og det er helt uacceptabelt, at børn må opleve vold mod nærtstående personer. Vi ved, hvor traumatiserende det er for børn at vokse op under sådan nogle omstændigheder, og vi ved, at risikoen for, at børnene selv engang bliver ofre eller voldsmænd senere i livet er mange-